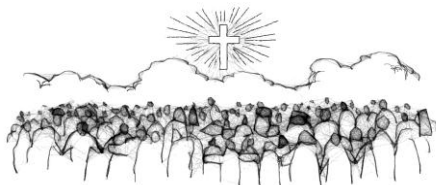

13. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ;

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Εις δε τον δυνάμενον να σας στηρίξη κατά το ευαγγέλιόν μου και το κήρυγμα του Ιησού Χριστού, κατά την αποκάλυψιν του μυστηρίου του σεσιωπημένου μεν από χρόνων αιωνίων, φανερωθέντος δε τώρα διά προφητικών γραφών κατ' επιταγήν του αιωνίου Θεού, και γνωρισθέντος εις πάντα τα έθνη, προς υπακοήν πίστεως, εις τον μόνον σοφόν Θεόν, έστω η δόξα διά Ιησού Χριστού εις τους αιώνας, αμήν» Ρωμαίους 16/ις' 25-27.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Πράξ. 4/δ' 12, Ψαλμ. 87/πζ' 4-6, Ιωάν. 10/ι' 16, Ρωμ. 2/β' 12-16, Ιωάν. 14/ιδ' 6, Ρωμ. 1/α' 18.

Όπως είδαμε, ο Κύριος χρησιμοποιεί ανθρώπους για τη διάδοση του ευαγγελίου στους άλλους ανθρώπους. Ωστόσο, ανά τους αιώνες, πολλοί είναι εκείνοι που πέθαναν χωρίς να ακούσουν ποτέ για το σχέδιο της σωτηρίας. Το γεγονός είναι ότι στην πλειοψηφία τους οι άνθρωποι που έζησαν στη γη δεν άκουσαν για την ιστορία της λύτρωσης ούτε έμαθαν για τα καλά νέα της χάρις του Θεού, όπως αυτή εκδηλώθηκε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Αυτό μας οδηγεί σε δύο ερωτήματα: Πρώτον, πώς θα κρίνει ο Θεός τα δισεκατομμύρια των ανθρώπων που δεν Τον γνωρίζουν; Δεύτερον, υπάρχει σωτηρία για κάποιον που δεν γνωρίζει το σχέδιο της σωτηρίας, μέσω του Ιησού;

Κάποιοι θα απαντούσαν ότι η σωτηρία βρίσκεται μόνο σε ένα Χριστιανικό δόγμα, σε αντίθεση με άλλους που πιστεύουν ότι σε όλες τις θρησκείες υπάρχουν εξίσου έγκυρες οδηγίες του Θεού για την αιώνια ζωή.

Τελικά, εκείνο το οποίο πρέπει να θυμόμαστε είναι ότι ο Ιησούς μάς φανέρωσε τον χαρακτήρα του Θεού, και αυτό μας λέει πολλά για την αγάπη Του προς όλη την ανθρωπότητα και την επιθυμία Του να σώσει όσους το δυνατόν περισσότερους. Ο Θεός είναι Δίκαιος, και μία μέρα θα ακουστεί στον ουρανό: «Δίκαιαι και αληθινάι αι οδοί σου, βασιλεύ των αγίων» (Αποκ. 15/ιε' 3).90

«ΟΥΤΕ ΑΛΛΟ ΟΝΟΜΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ»

Ορισμένοι Χριστιανοί πιστεύουν πως θα σωθούν μόνο όσοι ακούν και ανταποκρίνονται θετικά στο ευαγγέλιο. Οι άνθρωποι αυτοί που πιστεύουν στην «αποκλειστικότητα», θεωρούν ότι όλες οι μη Χριστιανικές θρησκείες αποτελούνται από αμαρτωλούς που επαναστατούν κατά του Θεού. Γι' αυτό και πιστεύουν ότι οι μη Χριστιανοί δεν θα σωθούν με την χάρη του Ιησού Χριστού.

Ορισμένοι πάλι Χριστιανοί ισχυρίζονται ότι όποιοι δεν είναι στο δικό τους συγκεκριμένο δόγμα, θα χαθούν, παρότι είναι Χριστιανοί. Για εκείνους, τα υπόλοιπα δόγματα τα πιστεύω τους βρίσκονται πέρα από την φροντίδα του Θεού και δεν έχουν καμία ελπίδα να εισέλθουν στη βασιλεία των ουρανών. Για παράδειγμα, το 1302 στην παπική βούλα Unam Sanctam, ο πάπας Boniface VIII δήλωσε, «Είναι απαραίτητο για τη σωτηρία κάθε άνθρωπος να υποτάσσεται στον Ρωμαίο Ποντίφικα.» Και ορισμένοι Διαμαρτυρόμενοι, επίσης κήρυξαν κάτι ανάλογο σχετικά με τα δικά τους δόγματα.

Διαβάστε Πράξ. 4/δ' 12. Τι διαβάζουμε εδώ, και πώς μπορούμε να κατανοήσουμε αυτά τα λόγια;

.....
.....
.....
.....

Τα λόγια της Αγίας Γραφής είναι ξεκάθαρα: Η σωτηρία έρχεται μόνο μέσω του Ιησού Χριστού και κανενός άλλου. Σημαντικό, ωστόσο, είναι να μην δώσουμε λάθος διάσταση σ' αυτά τα λόγια. Φανταστείτε κάποιον που βρίσκεται σε ένα φλεγόμενο κτίριο. Πριν προλάβει να βγει, πνίγεται από τον καπνό και χάνει τις αισθήσεις του. Ο πυροσβέστης τον βρίσκει, τον βγάζει έξω και τον πηγαίνει στο ασθενοφόρο. Μετά από λίγο φθάνει στο νοσοκομείο και λίγες ώρες αργότερα ανακτά τις αισθήσεις του. Ο άνθρωπος αυτός δεν γνωρίζει ποιος τον έσωσε. Κατά τον ίδιο τρόπο οποιοσδήποτε σώζεται – είτε πριν την ενσάρκωση του Ιησού είτε μετά – θα σωθεί λόγω του Ιησού, ανεξάρτητα από το εάν έχει ακούσει για τον Ιησού και το σχέδιο της σωτηρίας.

«Μεταξύ των ειδωλολατρών υπάρχουν εκείνοι που λατρεύουν το Θεό χωρίς να το ξέρουν, εκείνοι στους οποίους το φως ποτέ δεν έφθασε με τα ανθρώπινα μέσα και όμως αυτοί δεν θα χαθούν. Αν και αγνοούν το γραπτό Του λόγο, άκουσαν όμως τη φωνή Του να τους μιλά με τα έργα της φύσης και έκαναν αυτά που ο νόμος απαιτούσε. Τα έργα τους δείχνουν ότι το Άγιο Πνεύμα άγγισε τις καρδιές τους και έχουν αναγνωριστεί σαν τέκνα του Θεού.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 612.

ΠΟΣΑ ΠΡΕΠΕΙ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ;

Επειδή το έργο του Χριστού μας παρέχει τη σωτηρία, ορισμένοι πιστεύουν ότι η γνώση για τον Χριστό δεν είναι απαραίτητη. Αυτό δεν σημαίνει ότι η σωτηρία διατίθεται εκτός του Χριστού, αλλά ότι ο Θεός μπορεί και θέλει να εφαρμόσει τις αρετές του έργου του Χριστού σε όποιον θέλει. Ορισμένοι ισχυρίζονται ότι εκείνοι που δεν γνωρίζουν τον Χριστό και δεν έχουν ακούσει ποτέ το ευαγγέλιο, αλλά βρίσκονται υπό την επιρροή του Αγίου Πνεύματος, αισθάνονται την ανάγκη για απελευθέρωση, και ενεργούν, θα σωθούν. Το απόσπασμα της Ε. Χουάιτ που μελετήσαμε χθες, υπαινίσσεται ακριβώς αυτό (σκεφτείτε τον Ιώβ και τον Μελχισεδέκ).

Τι φως δίνουν τα παρακάτω εδάφια πάνω σ' αυτήν την ιδέα;

Ψαλμ. 87/πζ' 4-6.....

Ιωάν. 10/ι' 16.....

Πράξ. 14/ιδ' 17.....

Πράξ. 17/ιζ' 26-28.....

Ρωμ. 2/β' 12-16.....

«Όστις θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά τα έργα αυτού, εις μεν τους ζητούντας δι' υπομονής έργου αγαθού, δόξαν και τιμήν και αφθαρσίαν ζωήν αιώνιον» (Ρωμ. 2/β' 6,7).

Ο Παύλος φαίνεται να λέει ότι υπάρχουν κάποιοι που αν και δεν είναι Χριστιανοί θα λάβουν το δώρο της αιώνιας ζωής επειδή έζησαν μία ζωή υπακοής. Η υπακοή στο νόμο της συνείδησης, η οποία έρχεται σε αρμονία με το νόμο του Θεού και την γνώση για τις θεμελιώδεις διαφορές μεταξύ καλού και κακού, θα κάνει τη διαφορά στην ημέρα της κρίσης, για όσους δεν άκουσαν ποτέ για το σχέδιο της σωτηρίας. Αυτοί οι άνθρωποι ανταποκρίθηκαν στο έργο που έκανε το Άγιο Πνεύμα στην καρδιά τους.

ΣΚΕΨΗ: Επειδή δεν γνωρίζουμε την καρδιά των ανθρώπων, γιατί πρέπει σε όλες τις περιπτώσεις, είτε πρόκειται για Χριστιανούς είτε όχι, να είμαστε προσεκτικοί και να μην κρίνουμε την σωτηρία τους;

Τρίτη 22 Σεπτεμβρίου

ΠΑΝΣΩΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΜΟΣ

Ορισμένοι διδάσκουν ότι στο τέλος ο Θεός θα σώσει όλους τους ανθρώπους, ανεξαρτήτου του τι πίστευαν ή το πώς ζούσαν. Η «πανσωτηρία» είναι η πεποίθηση ότι όλοι θα σωθούν ακόμη και αν δεν άκουσαν ή πίστεψαν ποτέ στο ευαγγέλιο. Εξάλλου, στο Ιωάν. 3/γ' 16 διαβάζουμε «Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον.» Έτσι, σύμφωνα μ' αυτόν τον συλλογισμό, εφόσον ο Θεός τους αγαπάει όλους πώς είναι δυνατόν να χαθούν, ιδιαίτερα αν το να χαθούν σημαίνει να καίγονται αιώνια στην κόλαση; Πώς μπορεί ο Θεός να αφήσει κάποιον που αγαπάει να καίγεται αιώνια; Έτσι, βλέπουμε πώς ένα λανθασμένο δόγμα (η αιώνια τιμωρία) οδηγεί σε ένα άλλο (την πανσωτηρία).

Συνδεδεμένος με την πανσωτηρία είναι ο «πλουραλισμός», η πεποίθηση ότι όλες οι θρησκείες είναι εξίσου έγκυρες και οδηγούν εξίσου στον Θεό και τη σωτηρία. Καμία θρησκεία δεν είναι καλύτερη ή ανώτερη της άλλης, τουλάχιστον σύμφωνα μ' αυτήν την θεωρία. Ένας ποιμένας, μίας εκκλησίας, στην Καλιφόρνια έγραψε στην ιστοσελίδα της εκκλησίας ότι στην εκκλησία του τα μέλη «δεν πιστεύουν ότι ο Χριστιανισμός είναι ανώτερος σε κάτι σε σχέση με τις άλλες θρησκείες.»

Για τους πλουραλιστές, η ποικιλομορφία θρησκευτικών τελετουργιών και δοξασιών, συμβόλων και μεταφορών, είναι απλώς ο διαφορετικός τρόπος έκφρασης του κοινού πυρήνα όλων των θρησκειών. Για παράδειγμα, οι πλουραλιστές ισχυρίζονται ότι οι περισσότερες θρησκείες δίνουν έμφαση στην αγάπη για τον Θεό και τον συνάνθρωπο – που είναι ο χρυσός κανόνας – και όλοι ελπίζουν για μία καλύτερη μελλοντική ζωή. Σύμφωνα μ' αυτούς, όλα τα δόγμα, κατά βάση, διδάσκουν το ίδιο πράγμα γι' αυτό οδηγούν στον Θεό, και είναι αλαζονικό να προσπαθούμε να τοποθετήσουμε τα Χριστιανικά πιστεύω πάνω από εκείνα των μη Χριστιανικών θρησκειών.

Τι μας λέει η Αγία Γραφή για την πανσωτηρία και τον πλουραλισμό; Ιωάν. 14/ιδ' 6, Αποκ. 20/κ' 14, 21/κα' 8, Δαν. 12/ιβ' 2, Ιωάν. 3/γ' 18, Ματθ. 7/ζ' 13,14, Β' Θεσ. 2/β' 10.

Αναμφίβολα, τόσο η πανσωτηρία όσο και ο πλουραλισμός έρχονται σε αντίθεση με τη διδασκαλία της Αγίας Γραφής. Δεν θα σωθούν όλοι, και ούτε οδηγούν όλα τα δόγματα στη σωτηρία.

ΣΚΕΨΗ: Τι θα απαντούσατε σε κάποιον που υποστηρίζει ότι είναι αλαζονικό να ισχυρίζομαστε πως ο Χριστιανισμός είναι το μοναδικό μονοπάτι για τη σωτηρία; (δείτε Ιωάν. 14/ιδ' 6) Συζητήστε το με την ομάδα σας.

Τετάρτη 23 Σεπτεμβρίου

ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΝΑΓΚΗ ΤΗ ΧΑΡΗ

«Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού εις τον κόσμον διά να κρίνη τον κόσμον, αλλά διά να σωθή ο κόσμος δι' αυτού» (Ιωάν. 3/γ' 17). Ποια σπουδαία ελπίδα βρίσκουμε σ' αυτό το εδάφιο για όλη την ανθρωπότητα; Πώς μπορούμε να υιοθετήσουμε αυτήν την αλήθεια; Πώς μπορούμε να την χρησιμοποιήσουμε για να προσεγγίσουμε άλλες ψυχές;

.....

.....

Σύμφωνα με την Αγία Γραφή, όλοι είμαστε αμαρτωλοί (Ρωμ. 3/γ' 23), και ο Θεός θέλει όλοι να μετανοήσουμε (Πράξ. 17/ιζ' 30, 26/κς' 20, Β' Πέτρ. 3/γ' 9) και να σωθούμε (Α' Τιμ. 2/β' 4). Από την Εδέμ και έπειτα, σκοπός του Θεού είναι να σωθεί η ανθρωπότητα από τον αιώνιο θάνατο που ήρθε ως αποτέλεσμα της αμαρτίας και της επανάστασης. Τι περισσότερο από τον Σταυρό χρειαζόμαστε ως ένδειξη για να δούμε την αγάπη του Θεού και την επιθυμία Του να μας σώσει;

Η Αγία Γραφή είναι ξεκάθαρη, ο Θεός δεν θα σώσει εκείνους που ανοικτά επαναστατούν εναντίον Του.

Διαβάστε Γέν. 6/ς' 11-13, Ρωμ. 1/α' 18, Β' Θεσ. 2/β' 12, Αποκ. 21/κα' 8, 22/κβ' 15. Ποια έντονη προειδοποίηση βλέπουμε σ' αυτά τα εδάφια;

.....

.....

Ο Θεός αγαπάει όλους τους ανθρώπους, αλλά όλοι οι άνθρωποι είναι αμαρτωλοί και χρειάζονται τη χάρη, και αυτή η χάρη μπορεί να δοθεί μόνο μέσω του Ιησού. Η εκκλησία Του έχει την αποστολή να μεταφέρει τα καλά νέα για αυτή τη χάρη σε όλον τον κόσμο.

«Η εκκλησία είναι το καθορισμένο από το Θεό μέσο για τη σωτηρία των ανθρώπων. Διοργανώθηκε με σκοπό την υπηρεσία και η αποστολή της είναι να φέρει το ευαγγέλιο στον κόσμο. Απ' αρχής το σχέδιο του Θεού ήταν όπως το πλήρωμα και η επάρκειά Του αντανακλώνται μέσω της εκκλησίας Του. Τα μέλη της εκκλησίας, αυτούς τους οποίους κάλεσε από το σκότος στο θαυμαστό Του φως, οφείλουν να δείξουν στον κόσμο τη δόξα Του. Η εκκλησία είναι ο χώρος της διαφύλαξης του πλούτου της χάρης του Χριστού. Και με τον καιρό θα 'γνωρισθή... διά της εκκλησίας εν τοις επουρανίοις εις τας αρχάς και τας εξουσίας,' (Εφεσ. 3/γ' 10) η τελική και ολοκληρωτική εκδήλωση της αγάπης του Θεού.» Ε. Χουάιτ, Π.Α. σ. 1.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορείτε (όχι ο ποιμένας, ούτε ο πρεσβύτερος και ο διάκονος, αλλά εσείς) να δείχνετε «τη δόξα Του» στον κόσμο που χάνεται; Τι αλλαγές πρέπει να κάνετε στη ζωή σας για να τα καταφέρετε;

Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΚΛΗΣΗ

«Εἰς πάντας ἐγένεῖνα τα πάντα, διὰ να σώσω παντὶ τρόπῳ τινάς. Κάμνω δε τούτο διὰ το ευαγγέλιον, διὰ να γείνω συγκοινωνός αὐτοῦ» (Α' Κορ. 9/θ' 22,23). Σε ποια σημαντική αρχή αναφέρεται ἐδῶ ο Παῦλος και πῶς μπορούμε να ἐκδηλώσουμε την ἴδια συμπεριφορά στη ζωὴ μας;

.....

Ο Κύριος των αποστολών, στην σοφία Του, επέλεξε να συνεργαστεί με τους ανθρώπους και να φέρει το μήνυμα της συγχώρησης και της σωτηρίας στον κόσμο. Ο Θεός επέλεξε ἄνδρες και γυναίκες, παρά τις αδυναμίες τους, να εργαστούν μαζί με το Ἅγιο Πνεῦμα και τους ἀγγέλους. Ο Ἰσραήλ προορίστηκε να εἶναι το «φῶς» του Θεοῦ την εποχὴ της Παλαιᾶς Διαθήκης, ὡστόσο πολλές φορές ἐκεῖνοι ἐβάζαν το φῶς τους «υπὸ τον μῶδιον» (Ματθ. 5/ε' 15). Οι ευλογίες που λάμβαναν ἔμεναν σ' αὐτοὺς ἀντὶ να τις μοιράζονται. Διαχωρίστηκαν ἀπὸ τα ἄλλα ἔθνη για να μη «μολυνθούν».

Το ἐπόμενο σχέδιο του Θεοῦ για την παγκόσμια ἀποστολή ἦταν «πορευθέντες λοιπὸν μαθητεύσατε πάντα τα ἔθνη» (Ματθ. 28/κη' 19, Μάρκο 16/ις' 15,20, Πράξ. 1/α' 8). Η ἱστορία των Χριστιανικῶν ἀποστολῶν εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἱστορίες αὐτοθυσίας των ἱεραποστόλων που ἦταν το ἀλάτι του κόσμου, μεταδίδοντας το ευαγγέλιο σε ἄνθρωπους, κοινωνίες και σε ολόκληρα ἔθνη. Ὡστόσο, ὅπως ἐγίνε και με το ἀρχαῖο Ἰσραήλ, πολλές φορές αὐτές οι ἐπιτυχημένες ἀποστολές χάθηκαν ἐξαιτίας των ἀνθρώπινων μειονεκτημάτων, και ἀρκετές φορές ἐξαιτίας των ἱεραποστόλων. Αὐτά τα μειονεκτήματα περιλαμβάνουν: (1) φτωχὸ σχεδιασμὸ για ευαγγελισμὸ, ἀνεπαρκὴ κατανόηση της ἀποστολῆς, (2) στενὴ προσέγγιση της ἀποστολῆς μόνο μέσω της ἐκπαίδευσης, της υγείας, και της ἀνακούφισης των καταστροφῶν, με ἀποτέλεσμα να ἐπισκιάζεται το κήρυγμα του ευαγγελίου, (3) ἀνεπαρκεῖς πόροι και ἐργάτες, (4) ἀκατάλληλοι για το ἔργο ἱεραποστολοὶ και (5) ἔθνη που ἀπαγορεύουν το κήρυγμα του ευαγγελίου. Φυσικά, ποτέ δὲν εἶπε κανεὶς ὅτι τα πράγματα θα εἶναι εὐκόλα. Βρισκόμαστε ἐν τῷ μέσω της Μεγάλης Διαμάχης και ο ἐχθρὸς θα ἐργαστεί ὅπως μπορεί για να καταστρέψει τις προσπάθειές μας, εἴτε αὐτές γίνονται διπλά μας, εἴτε στην ἄλλη ἄκρη του κόσμου. Εμεῖς, ὡστόσο, δὲν πρέπει να ἀπογοητευόμαστε, γιατί μας ἔχουν δοθεῖ θαυμάσιες ὑποσχέσεις για δύναμη και μπορούμε να εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ο Θεός θα ἐκπληρώσει τον σκοπὸ Του ἐδῶ στη γῆ. Ὅπως ξέρουμε, «οὕτω θέλει εἰσθαῖ ο λόγος μου ο ἐξερχόμενος ἐκ του στόματός μου, δὲν θέλει ἐπιστρέψει εἰς ἐμὲ κενός, ἀλλὰ θέλει ἐκτελέσει το θέλημά μου και θέλει ευοδωθῆ εἰς ὅ,τι αὐτὸν ἀποστέλλω» (Ἠσ. 55/νε' 11).

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 600-610.

Στην Καινή Διαθήκη συναντάμε δύο ελληνικά ουσιαστικά που συνοδεύονται με το επίθετο «όλος» για να αποδοθεί η παγκόσμια έκταση της Χριστιανικής αποστολής: «εν όλω τω κόσμω» Ματθ. 26/κς' 13, Μάρκο 14/ιδ' 9 και 16/ις' 15, και «εν όλη τη οικουμένη» στο Ματθ. 24/κδ' 14. Ενώ ο «κόσμος» είναι ο γενικός όρος για τον πλανήτη (όπου στην Καινή Διαθήκη γίνονται κατά προσέγγιση 150 αναφορές), ο όρος, «οικουμένη», εστιάζει στους κατοίκους της γης.

Πόσο επεκτεινόταν «όλος ο κόσμος» για τους πρώτους Χριστιανούς; Μέσα σε μερικά χρόνια μετά την σταύρωση, είχαν φθάσει στην Κύπρο, στον Λίβανο, στη Συρία, στην Τουρκία, στην Ελλάδα και στην Ιταλία. Υπάρχουν μάλιστα ενδείξεις ότι το ευαγγέλιο έφθασε στο βορρά μέχρι την ανατολική Ρωσία, στον νότο την Αιθιοπία, στην ανατολή την Ινδία και στη δύση την Ισπανία.

Πίστευαν οι πρώτοι Χριστιανοί ότι έπρεπε να πάνε σε όλον τον κόσμο για να κηρύξουν το ευαγγέλιο; Σύμφωνα με τις Πράξεις των Αποστόλων, με τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος την ημέρα της Πεντηκοστής ξεκίνησε η διακήρυξη των μεγαλείων του Θεού στους παρευρισκομένους διαφόρων εθνικοτήτων και περιοχών (Πράξ. 2/β' 5-11). Από την πρώτη μέρα της ύπαρξής της, η Χριστιανική εκκλησία γνώριζε για την παγκόσμια φύση της αποστολής της. Εάν τότε ήταν κατανοητό, πόσο μάλλον θα πρέπει να είναι και για εμάς σήμερα;

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Συζητήστε ξανά το θέμα της αποκλειστικότητας και της αλαζονείας. Η αποκλειστικότητα είναι απαραίτητα και αλαζονεία; Εάν όχι, γιατί;
2. Η κατανόηση της σημασίας του «εν όλω τω κόσμω» έχει επεκταθεί από την ημέρα της Πεντηκοστής. Η κλήση του Ιησού, «μαθητεύσατε πάντα τα έθνη» (Ματθ. 28/κη' 19), παραμένει για την εκκλησία μέχρι την επιστροφή Του. Πώς η διακήρυξη της τριπλής αγγελίας στην Αποκ. 14/ιδ' 6-12 ταιριάζει με την Μεγάλη Αποστολή;
3. Πώς θα απαντούσατε στην ερώτηση: Εφόσον οι άνθρωποι μπορούν να σωθούν χωρίς να ακούσουν για το ευαγγέλιο, τότε ποιος ο λόγος να ρισκάρουν τη ζωή τους οι ιεραπόστολοι για να τους διαδώσουν το ευαγγέλιο;